

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องฉลองเทศกาลชีพแฉงที่ด้วยความโอฬารตระการตาอย่างมาก นี่เป็นวันของความสุขที่ยิ่งใหญ่สำหรับลูก ให้คำแนะนำฟ้อแก่ทุกคน
- คำถาม:** ลูกๆ คนใดทำความเสียหายแก่ตนเองอย่างมาก เมื่อไรที่พวกเขาสร้างการสูญเสีย
- คำตอบ:** ลูกๆ ผู้ที่หยุดศึกษาเล่าเรียนขณะที่กำลังก้าวไปสร้างความเสียหายอย่างแก่ตนเอง ทุกวันบาบาให้เพชรพลอยมากมายอย่างยิ่ง และบอกลูกถึงประเด็นที่ลึกล้ำมากมาย หากลูกไม่ศึกษาเป็นประจำลูกก็สร้างความสูญเสีย ลูกจะสอบตกและสูญเสียอำนาจในการปกครองที่สูงส่งแห่งสวรรค์ของลูก และทำลายสถานภาพของลูก
- เพลง:** โอ นักเดินทางในเวลากลางคืน อย่าได้รู้สึกเหนื่อยอ่อน จุดหมายปลายทางของรุ่งอรุณนั้นไม่ไกลเลย

โอมซานติ กลางวันและกลางคืนนี้เป็นไปสำหรับมนุษย์ ไม่ใช่ทั้งกลางวันและกลางคืนสำหรับชีพบาบา เป็นไปสำหรับลูกๆ เป็นไปสำหรับมนุษย์ กลางคืนของบราห์มาและกลางวันของบราห์มาเป็นที่จดจำ คำพูดนั้นไม่ใช่ “กลางคืนของชีวาและกลางวันของชีวา” จะไม่กล่าวเกี่ยวกับเพียงบราห์มาเท่านั้น จะไม่ได้เป็นเพียงกลางคืนของคนเดียว ได้มีการจดจำว่าเป็นกลางคืนของเหล่าบราห์มิน ลูกรู้ว่าเวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของหนทางบักดี พร้อมๆ กันกับสิ่งนั้นก็ในตอนสิ้นสุดของความมืดมิด ฟ้อพูดว่า: ฟ้อมาเมื่อเป็นกลางคืนของบราห์มา เวลานั้นลูกเริ่มที่จะเคลื่อนไหวไปสู่เข้าตัว เมื่อลูกมาและกลายเป็นลูกๆ ของบราห์มาลูกก็เรียกได้ว่าเป็นบราห์มิน หลังจากกลางคืนของบราห์มินมาถึงจุดจบ กลางวันของเทพก็เริ่มต้น และแล้วบราห์มินก็จะกลายเป็นเทพ การเปลี่ยนแปลงที่ใหญ่โตมากเกิดขึ้นผ่านยุคยะแห่งนี้ โลกเก่าเปลี่ยนไปแล้วกลับมาใหม่ ยุคเหล็กคือยุคเก่าและยุคทองคือยุคใหม่ และแล้วยุคเงินนั้นก็เก่า 25% และยุคทองแดงนั้นก็เก่า 50% ชื่อของยุคก็เปลี่ยนไปด้วย ทุกคนก็จะเรียกยุคเหล็กว่าโลกเก่า ฟ้อถูกเรียกว่าอิศวร(พระเจ้า) ท่านก่อตั้งอาณาจักรเทพ ฟ้อพูดว่า: ฟ้อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันของทุกวงจร เป็นสิ่งที่ใช้เวลา ในความเป็นจริงเป็นเรื่องของ 1 วินาทีแต่ใช้เวลาอันกว่าที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย เพราะมีบาปถึงครึ่งหนึ่งของวงจรบนศีรษะของลูก ฟ้อเป็นผู้สร้างสวรรค์และดังนั้นลูกๆ ก็กลายเป็นนายแห่งสวรรค์ อย่างไรก็ตามใช้เวลาที่จะปลดปล่อยบาปออกไปจากศีรษะของลูก ลูกต้องมีโยคะ อย่างแน่นอนที่ลูกต้องคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ก่อนหน้านั้นเมื่อลูกพูดว่า “บาบา” ลูกได้จดจำฟ้อทางร่างของลูก เวลานั้นเมื่อลูกพูดว่า “บาบา” สติปัญญาของลูกก็ขึ้นไปสู่เบื้องบน จะไม่อยู่ในสติปัญญาของใครอื่นในโลกว่าพวกเราดวงวิญญาณเป็นลูกๆ ของฟ้อทางจิต ทั้งสาม ฟ้อ ครู และกูรูของเราเป็นทางจิต เราต้องจดจำท่าน นั่นเป็นร่างเก่าและดังนั้นเหตุใดลูกจึงควรประดับประดาสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามภายในลูกเข้าใจว่า เวลานั้นลูกอยู่ในสภาพของความเรียบง่าย ลูกกำลังจะไปสู่บ้านของฝ่ายสามของลูกในโลกใหม่ จะไม่มีสิ่งใดหลงเหลืออยู่ในเวลาสุดท้าย และแล้วเราก็จะกลายเป็นนายของโลก ในเวลานี้ราวกับว่าทั้งโลกอยู่ในการลี้ภัย โลกนี้มีอะไรที่จะเสนอให้เล่า? ไม่มีสิ่งใดเลย! เมื่อเป็นบ้านของฝ่ายสามของลูก ก็เคยมีพระราชวังประดับด้วยเพชรพลอย เคยมีความมั่งคั่งมากมาย เวลานั้นลูกต้องไปจากบ้านฟ้อมแม่ของลูกไปยังบ้านของฝ่ายสามของลูก เวลานั้นลูกมาหาใคร ลูกก็จะพูดว่าลูกมาหาบัพดา ฟ้อได้เข้ามาในดาต้า ดาต้าเป็นผู้อาศัยของสถานที่นี้ ดังนั้น บัพและดาตาทั้งสองรวมรูปกัน ฟ้อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เมื่อท่านได้ถ่ายทอดความรู้ หากดวงวิญญาณของท่านอยู่ในกฤษณะ และแล้วกฤษณะก็จะเรียกได้ว่าเป็น “บัพดา” อย่างไรก็ตามดูจะไม่ถูกต้องที่จะเรียกกฤษณะว่า “บัพดา” เพียงบราห์มาเท่านั้นที่ได้รับการจดจำว่าเป็นฟ้อของมวลมนุษย์ (ประชาบิดา) ฟ้ออธิบายแล้วว่านี่คือวงจรของ 5000 ปี เมื่อลูกๆ จัดนิทรรศการ ลูกควรเขียนข้อความนี้ด้วยเช่นกันว่า: เราได้แสดงนิทรรศการนี้แก่ท่านเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว และได้อธิบายแก่ท่านด้วยถึงวิธีการที่ท่านจะสามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์ของท่านจากฟ้อที่ไม่มีขีดจำกัด เรากำลังฉลองตรีมูรติชีพแฉงที่อีกครั้งหนึ่งอย่างแท้จริงเช่นที่เราเคยทำเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว อย่างแน่นอนที่ลูกต้องเขียนคำพูดเหล่านี้ บาบากำลังให้การกำหนดเหล่านี้และลูกต้องทำตามการกำหนดเหล่านี้ ลูกต้องเตรียมการสำหรับชีวาแฉงที่ เมื่อผู้คนได้เห็นสิ่งใหม่ๆ พวกเขาจะตะลึงงัน ลูกควรจะมีคามโอฬารตระการตาอย่างมาก เรา กำลังฉลองตรีมูรติ ชีวาแฉงที่ เรากำลังจะมีวันหยุดสำหรับสิ่งนี้ วันหยุดสำหรับชีพแฉงที่เป็นทางการ บ้างก็มีวันหยุดแต่ผู้อื่นนั้นไม่มีวันหยุด นี่คือนั่นที่ยิ่งใหญ่มากสำหรับลูก เช่นที่ชาวคริสเตียนฉลองคริสต์มาส พวกเขาฉลองด้วยความสุขอย่างมาก เวลานั้นลูกควรจะฉลองด้วยความสุข บอกทุกคนว่าเรากำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากฟ้อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่รู้สิ่งนี้ก็จะฉลองด้วยความสุข พวกเขาจะพบปะกับกันและกันที่ศูนย์ ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถมาที่นี่ เรากำลังฉลองวันเกิด ไม่

สามารถมีวันตายสำหรับชีพบาบา เช่นที่ชีพบาบาได้มาตั้งนั้นท่านก็จะไปด้วย ความรู้จะจบสมบูรณ์แล้ว สงครามจะเริ่มต้นก็เท่านั้นเอง ผู้เดียวนั้นไม่มีร่างของท่านเอง ลูกๆ ต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างสมบูรณ์ สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณในยุคทอง จะไม่มีความตายก่อนเวลาใดๆ ที่นั่น ที่นี้ความตายเกิดขึ้นขณะที่ลูกเพียงแต่นั่งอยู่บางแห่ง ลูกมีอาการหัวใจวาย และแล้วพวกเขาก็จะพูดว่านั่นเป็นประสงค์ของพระเจ้า อย่างไรก็ตามนั้นไม่ใช่ประสงค์ของพระเจ้า ลูกจะพูดว่าเป็นชะตากรรมของละคร บทบาทของเขาในละครเป็นเช่นนั้น เวลานั้นเป็นยุคเหล็กและโลกใหม่ก็จะเป็นยุคทอง พระราชวังของยุคทองจะประดับประดาด้วยเพชรมากมายอย่างยิ่ง จะมีทรัพย์สมบัติล้นเหลือที่นั่น อย่างไรก็ตามไม่สามารถมีค่าจำกัดความที่สมบูรณ์ของสิ่งนั้น เมื่อมีแผ่นดินไหว ฯลฯ ทุกสิ่งก็แตกสลายและลงไปสู่เบื้องล่าง ดังนั้นลูกต้องใช้สติปัญญาของลูก และคิดถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด นี่คือนิเวศสำหรับสติปัญญา สติปัญญาของลูกเวลานี้ขึ้นไปสู่เบื้องบน ด้วยการรู้จักผู้สร้าง ลูกก็รู้จักสิ่งสร้างด้วย ลูกมีความลับของทั้งโลกอยู่ในสติปัญญาของลูก พระเจ้านั้นสูงสุดเหนือสิ่งใดในละคร และแล้วก็มี บราห์มา วิษณุ และชางกะ เราสามารถบอกท่านถึงหน้าที่การงานของทั้งสามเหล่านี้ และบทบาทของพวกเขาคืออะไร เมลาที่ใหญ่โตอย่างยิ่งเกิดขึ้นสำหรับจกัธอัมบา อะไรคือความสัมพันธ์ระหว่างจกัธอัมบา และจกัธปีตา? ไม่มีใครรู้อะไร เพราะเป็นบางสิ่งที่แฝงตัว ผู้ที่กำลังนั่งอยู่ที่นั่นเป็นแม่ ผู้ที่นั่นก็ถูกนำมาเลี้ยงดู เหตุนี้เองจึงมีการทำรูปภาพของผู้ที่นั่น ผู้ที่นั่นเรียกว่าจกัธอัมบา เธอคือสรัสวตี ลูกสาวของบราห์มา แม้ว่าเธอได้รับสมญาว่า “แม่” เธอก็เป็นลูกสาว เธอเคยลงนามของเธอว่าบราห์มาคุมารีสรัสวตี ลูกเคยเรียกเธอว่ามามา ลูกจะไม่ลูกที่ต้องที่เรียกบราห์มาว่า “แม่” สติปัญญาที่ละเอียดอ่อนอย่างยิ่งเป็นที่ต้องการเพื่อที่จะเข้าใจและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ประเด็นเหล่านี้ลึกล้ำ ไม่ว่าลูกไปยังวัดของใครก็ตามลูกจะรู้ถึงหน้าที่การงานของเขาทันที เมื่อลูกไปยังวัดของกูรูนาค ลูกก็สามารถบอกพวกเขาได้ในทันทีว่าเมื่อไหร่ที่พวกเขาจะมาอีกครั้ง ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้สิ่งใด เพราะพวกเขาได้ยดระยยะเวลาของวงจร ลูกสามารถพูดเกี่ยวกับสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: มองดูว่าพ่อกำลังสอนลูกอย่างไร ! มองดูว่าพ่อมาอย่างไร! สิ่งนี้ไม่ได้อ้างอิงถึงกฤษณะ ผู้คนเฝ้าแต่ศึกษาถึงตะ บ้างก็จดจำ 18 บท และพวกเขาก็ได้รับการยกย่องอย่างมากมาย หากหนึ่งในพวกเขาถ่ายทอดแม้กระทั่ง 1 บทในคัมภีร์ (verse) ผู้คนก็จะร้องสรรเสริญเขาและพูดว่าไม่มีดวงวิญญาณอื่นใดที่ยิ่งใหญ่เท่ากับเขา ทุกวันนี้มีพลังอิทธิฤทธิ์มากมายด้วย พวกเขาได้แสดงเวทมนต์ดำมากมาย มีการกดโกงมากมายในโลก พ่อให้คำสอนที่ง่ายดายเป็นยิ่งแก่ลูก แต่ทั้งหมดขึ้นอยู่กับผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียน ครูก็สอนเช่นเดียวกันแก่ทุกคน แต่หากบ้างไม่ศึกษาเล่าเรียนเขาก็สอบตก อย่างแน่นอนที่สิ่งนี้ต้องเกิดขึ้น ทั้งอาณาจักรกำลังถูกก่อตั้งขึ้น ลูกอาบในความรู้ จุ่มลงไปในการรู้ และแล้วก็กลายเป็นเทวดานางฟ้าของดินแดนเทวดานางฟ้า นั่นคือลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ มีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืน ที่นั่นเป็นเพราะวัตถุธาตุสโตประธาน ร่างกายจึงสร้างขึ้นอย่างถูกต้องแม่นยำ(สมบูรณ์) ที่นั่นมีความงามตามธรรมชาติ ที่นั่นเป็นแผ่นดินที่ก่อตั้งขึ้นโดยพระเจ้า เวลานี้เป็นดินแดนที่เป็นเช่นปิตาชา มีความแตกต่างมากมายอย่างยิ่งระหว่างสวรรค์และนรก ความลับของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของละครอยู่ในสติปัญญาของลูกในเวลานี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก พ่อพูดว่า: ทำความเพียรพยายามอย่างดี ลูกสาวก็ท่องหัวใจไปทั่วยังสถานที่ใหม่ๆ หากมีผู้เป็นแม่ที่ดี ฯลฯ ที่นั่นและแล้วงานรับใช้ก็จะต้องถูกสร้างขึ้นที่นั่น หากบ้างไม่มาที่ศูนย์ พวกเขาที่กำลังสร้างความสูญเสียแก่ตนเอง หากบ้างไม่มาเพื่อศึกษาเล่าเรียน ลูกควรเขียนถึงพวกเขา ท่านไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนและด้วยสิ่งนี้ก็จะเป็นการสูญเสียอย่างยิ่งสำหรับท่าน แต่ละวันที่ผ่านไป ประเด็นที่ลึกล้ำมากมายก็เกิดขึ้น เหล่านี้เป็นเพชรและพลอย หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนลูกจะสอบตก ลูกจะสูญเสียอำนาจในการปกครองของสวรรค์ที่แสนจะสูงส่ง ลูกควรจะฟังมุรลิตทุกวัน หากลูกจากพ่อเช่นนั้นไป ให้จดจำว่าลูกจะสอบตก และแล้วก็จะร่ำร้องอย่างมากมาย จะมีน้ำตาที่เป็นสายเลือด ลูกต้องไม่มีวันหยุดศึกษาเล่าเรียน บาบามองดูทะเลเบียนประวัติ และดูว่ากี่คนที่มาเป็นประจำ ผู้ที่ไม่มาก็ควรจะลูกตักเตือน ศรีมัทพูดว่า: หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียน สถานภาพของลูกจะถูกทำลาย จะมีการสูญเสียอย่างมาก เขียนถึงพวกเขาในวิธีนี้ เพราะเพียงเท่านั้นเองที่ลูกจึงจะสามารถยกระดับโรงเรียน (ศูนย์) ของลูกอย่างดีมาก ขออย่าได้เป็นว่าหากใครบางคนไม่มา ลูกก็เพียงแต่ลืมเขา ครูก็จะหวังใญ่ว่าหากนักเรียนของเขามากมายสอบไม่ผ่าน เขาก็จะสูญเสียเกียรติของเขา บาบาเขียนว่าไม่ได้มีงานรับใช้มากมายนักเกิดขึ้นที่ศูนย์ของลูก บางทีลูกอาจจะเพียงแต่นอนหลับอยู่ตลอดเวลา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจรรโลงระลึกถึง:

1. อย่าได้ตกแต่งร่างเก่านั้น มีชีวิตอยู่อย่างเรียบง่ายและเตรียมการเพื่อไปสู่อำนาจใหม่ของคุณ

2. อาบในความทุกข์วัน อย่าได้ขาดการศึกษาเล่าเรียน

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เอาชนะมายาและเอาชนะโลกและได้รับชัยชนะเหนือพลังของมายา ด้วยพลังของความรู้และพลังของโยคะ

ในโลกมีพลังของวิทยาศาสตร์ พลังของรัฐบาล และพลังของบักดี แต่ลูกมีพลังของความรู้และพลังโยคะ พลังเหล่านี้คือพลังที่ยิ่งใหญ่เหนือพลังทั้งหมด พลังของโยคะนี้ทำให้ลูกได้รับชัยชนะเหนือมายาเสมอ เบื้องหน้าของพลังนี้ พลังของมายาไม่มีอะไรเลย ดวงวิญญาณผู้ที่เอาชนะมายาไม่สามารถได้รับการพ่ายแพ้ แม้ในความฝันของเขา ความฝันของเขามีพลัง ขอให้มีการตระหนักรู้ที่เสมอว่า: เรา ดวงวิญญาณ ผู้ที่มีพลังโยคะเป็นผู้ที่มีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอและจะอยู่อย่างมีชัยชนะเสมอ

คติพจน์: การอยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงพันธะของกรรมใดๆ ขณะที่ทำการกระทำใดๆคือการเป็นทเวดานางฟ้า

*** โอม ขานติ ***

คำพูดที่สูงส่ง แสนหวาน ของมาเตซาวารี

เพลง: แสดงหนทางแก่ผู้ที่ไม่เห็นเกิด พระเจ้าที่รัก! เนื่องจากผู้คนร้องเพลงว่า “แสดงหนทางแก่คนตาบอด” นั้นหมายความว่า เป็นเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถแสดงหนทางนั้น เหตุนี้เองผู้คนเรียกหาพระเจ้าและเมื่อพวกเขาพูดว่า “แสดงหนทางแก่เราเกิด ปรากฏ” เป็นพระเจ้าท่านเองอย่างแน่นอนผู้ต้องมาสู่รูปที่มีตัวตนจากรูปที่ไม่มีตัวตนของท่านเพื่อแสดงหนทางแก่เรา เพียงเมื่อนั้นที่ท่านสามารถแสดงหนทางแก่เราในทางกายภาพ ท่านไม่สามารถแสดงหนทางแก่เราโดยที่ไม่มาที่นี่ ผู้คนเหล่านั้นผู้ที่สับสนต้องได้รับการแสดงหนทาง และเหตุนี้เองพวกเขาพูดกับพระเจ้าว่า “แสดงหนทางแก่ผู้ที่ตาบอด” และแล้วท่านได้รับชื่อว่า คนพายุเรือ นั่นคือ ท่านจะพาเราข้ามโลกที่ทำได้ด้วยวัตถุธาตุทั้งห้าไปอีกด้านหนึ่งที่เหนือวัตถุธาตุทั้งห้า ไปสู่ธาตุที่หกแห่งแสงที่ยิ่งใหญ่ ดังนั้นเป็นเพียงเมื่อพระเจ้ามาจากด้านนั้นในที่สุดด้านนี้ที่ท่านสามารถพาเราไปที่นั่น ดังนั้น พระเจ้าต้องมาจากดินแดนของท่าน เหตุนี้เองท่านจึงได้ชื่อว่า คนพายุเรือ ท่านพาพวกเรา เรือ (ดวงวิญญาณทั้งหลาย) ข้ามฟากไป ท่านจะพาผู้ที่มีโยคะกับท่านข้ามฟากไป แต่ผู้ที่ถูกทิ้งไว้จะมีประสบการณ์การลงโทษจากดารามราชและแล้วได้รับการปลดปล่อย

2) ขอให้เราไปจากโลกแห่งหนามสู่ร่มเงาของดอกไม้ ผู้คนสามารถร้องเพลงนี้ต่อพระเจ้าเท่านั้น เมื่อผู้คนไม่มีความสุขอย่างที่สุด พวกเขาจดจำพระเจ้า “พระเจ้า พาเราไปจากโลกแห่งหนามนี้สู่ร่มเงาของดอกไม้” นี่พิสูจน์ว่ามีอีกโลกหนึ่งอย่างแน่นอน มนุษย์ทั้งหมดรู้ว่าโลกปัจจุบันเต็มไปด้วยหนามเพราะด้วยสิ่งนี้ผู้คนมีประสบการณ์ของความทุกข์และความไม่สงบ ดังนั้น พวกเขาจดจำโลกแห่งดอกไม้ ดังนั้น จะต้องมียุคโลกนั้นด้วยอย่างแน่นอน มีสันสการ์ของโลกนั้นอยู่ในดวงวิญญาณ พวกเราว่า ความทุกข์และความไม่สงบเป็นบัญญัติกรรมของบ่วงกรรม มนุษย์ทั้งหมด จากระชาถึง ขอบเขต ถูกติดกับอย่างสมบูรณ์ในบัญญัติเหล่านี้ และเหตุนี้เองพระเจ้าท่านเองพูดว่า: โลกปัจจุบันคือยุคเหล็กซึ่งได้ถูกสร้างขึ้นมาจากบ่วงกรรมจากโลกซึ่งก่อนหน้านี้เป็นยุคทอง และได้ชื่อว่าโลกแห่งดอกไม้ โลกนั้นเป็นอิสระจากบ่วงกรรมใดๆ นั้นเป็นอาณาจักรของเทพ ผู้ที่ได้รับการหลุดพ้นในชีวิต แต่พวกเขาไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ เมื่อเราพูดว่า “การหลุดพ้นในชีวิต” นั้นไม่ได้หมายความว่าเราเคยเป็นอิสระจากร่างกาย พวกเขาไม่ได้มีการตระหนักรู้ใดๆของร่างกาย แต่แม้ขณะอยู่ในร่างกายของพวกเขา พวกเขาไม่ได้มีความสุขเลย นั่นคือไม่มีเรื่องของบ่วงกรรมใดๆที่นั่น พวกเขาจะใช้ชาติเกิด แล้วจากไป และจะมีประสบการณ์ของความทุกข์จากตอนเริ่มต้นตลอดตอนกลางถึงตอนจบ ดังนั้น “หลุดพ้นในชีวิต” หมายถึงการอยู่เหนือบ่วงกรรมขณะที่มีชีวิต ทั้งโลกนี้ติดกับอยู่ในกิเลสทั้งห้า นี่หมายความว่ากิเลสทั้งห้าอาศัยอยู่ที่นี้อย่างเต็มที่ แต่ผู้คนไม่มีความแข็งแกร่งเพียงพอที่จะสามารถเอาชนะปีศาจร้ายทั้งห้าเหล่านี้ ดังนั้น นี่เป็นเวลาเมื่อพระเจ้าตัวท่านเองมาและปลดปล่อยเราจากวิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้า และสามารถทำให้เราได้รับรางวัลแห่งสถานภาพเทพในอนาคต อัจชะ